

Most dwojga serc – Piotr Rubik

[TY] Wiem nie umiesz być niczyja

Wiem tęsknota cię zabija

Wiem a jednak nie rozumiem

Chcę rozpalić tu ognisko

Chcę być z tobą bardzo blisko

Chcę a jednak wciąż nie umiem

[TY] Wybuduję most

Nad najszerszą z rwących rzek

Abyś mogła przejść

Na mój brzeg

Wybuduję most

Z rozświetlonych słońcem chmur

Złączę morza szum

Z ciszą gór

[JA] Ja wiem pozostać nie chcesz niczyj

Wiem twoja tęsknota krzyczy

Wiem a jednak mi uciekasz

Ty chcesz niepokój swój pokonać

Chcesz naprawdę się przekonać

Chcesz za długo jednak czekasz

[JA] Wybuduję most

Nad najszerszą z rwących rzek

Abym mogła przejść

Na twój brzeg

Wybuduję most

Z rozświetlonych słońcem chmur

Złączę morza szum

Z ciszą gór

[RAZEM DO KOŃCA POSENKI] Wybudujmy most

Niech już nic nie dzieli nas

Złączmy z nowym dniem

Przeszły czas

Wybudujmy most

Co połączy światy dwa

Jednym jesteś ty

a drugim ja

Wybudujmy most
Zapatrzeni w tęczę tęczę
Wybudujmy most
Dwojga Serc
Wybudujmy most
Co połączy z nocą dzień
Z lodem ognia żar
Z blaskiem cień
Wybuduję most bo kocham cię!

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych